
NAMAZYWANIE (5) *sb n*

G sg namazywania (5).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn) s.v. namazać.

Pokrywanie powierzchni tłustą substancją; tu o zabiegu rytualnym: namaszczenie; illitus, inunctio, Utus, suffectio unguentorum, unctura Cn (5) : Oliwę do świeczniká/ korzenie ná tłuśtość do námázywánia [aromata pro oleo unctionis] BudBib Ex 25/6.

Wyrażenie: »oliwa, olejek namazywania« = oleum unctionis PolAnt (3:1): Tefz vczynił oleiek święty námazywánia/ y kádzenie wonne czyłte/ robotą Aptekárfką BudBib Ex 37/29; Zás ofiarownik wielki między brácią łwoią/ ná ktorego głowę lano oliwę/ námázywánia/ y nápełnił rękę łwoię/ áby łzáty (święte) obłoczył BudBib Lev 21/10, Lev 21/12, Num 4/16.

Cf NAMAZYWAĆ

TK